

RÅKOST ELLER KLUB?

Dette er valg jeg frygter at skulle træffe for Mette (22 år og udviklingshæmmet) på grund af de meget høje leveomkostninger, der efter en tvungen flytning er påført hende.

Mette er tilkendt ny førtidspension (fra 2003) og er visiteret til et botilbud opført efter almenboliglovgivningen med en meget høj husleje. Hun er afhængig af hjælp døgnet rundt.

Husleje på 7.400 kr. plus a'conto vand og varme, i alt 8.422 kr. Hun er tilkendt boligstøtte på 2.691 kr. Til sammenligning kan nævnes, at beboere med førtidspension fra før 2003, får ca. 4.500 kr. eller mere i boligstøtte. Pensionen er i disse tilfælde også højere.

Institutionen får mad leveret fra et centralkøkken, og her opstår der også et problem. Mette er vant til og meget glad for frugt og grønt og tilkøber derfor råkostsalat til frokost, hun tilkøber ligeledes lidt spiseligt til eftermiddagen. Morgenmad betales til institutionen, i alt en udgift til mad på ca. 4.000 kr. Frugt køber beboerne i fællesskab.

Når husleje og mad og andre faste udgifter er betalt er der under 2.000kr. tilbage, heraf skal der betales medicin (der kan ikke bevilges medicinkort), transport, forsikringer, tøj og personlig pleje.

I længden vil budgettet ikke hænge sammen og her opstår så problemet, skal Mette have sin daglige råkost sparet væk, skal det ugentlige besøg i klub eller begge dele falde for sparekniven. Klubbesøget er dyrt (ca. 300 kr.), da befordringen foregår i Taxa. Dette bevirker også, at transportudgiften ved et tandlægebesøg vil være på over 1.000 kr. Opsparing til ferie ligger nu også uden for mulighedernes grænser. Ferie i 2011, en tur til Sønderjylland arrangeret af institutionerne, kom op på 10.000 kr.

Jeg har her som pårørende og værge givet udtryk for de frustrationer, der er opstået i forbindelse med flytningen til et nyt botilbud, der heldigvis på andre områder tilgodeser hendes behov, forudsat at der ikke sker flere nedskæringer.

Inge Mikalsen